

Fleischl Károlyné Az Opera Színpadán

Ez a kép az egyetlen, ami megmaradt anyukám, Lilla, rövid opera-énekesnői karrierjéből. A fénykép 1895-ben készült az Operaházban, sajnos azt nem tudom, hogy melyik előadás alkalmával. Az operaszeretetet örököltem anyukámtól. Azt hiszem, a világirodalom szinte összes operáját ismerem és láttam valamilyen feldolgozásban. Az anyukámtól rám maradt egy színházi látcső, egy olyan szép, finom gyöngyházbetétes darab. Én is használtam még, ha messzebbre szolt a bérletünk, merthogy minden szezonban vettünk magunknak operabérletet. Ma a dédunokáim játszanak a látcsővel. Anyukám 1876-ban született Budapesten. Egyedüli gyerek volt. Operaénekesnek tanult, és el is végezte az operaiskolát. Ez akkoriban különlegesnek számított. Nem is tartott sokáig a pályája, mert amikor férjhez ment, akkor az apunak az volt a kérése, hogy hagyja abba. Hát ehhez tudomásul kell venni, hogy 1898-ban azért az egy polgári családban nem lett volna nagyon természetes, hogy a leány fellépjen. Úgyhogy anyu tudomásul vette. Előtte volt néhány szerepe, a legkedvesebb a Carmenből volt. Mezzo, illetve alt hangja volt. Az esküvőjük 1898-ban Dohány templomban volt. A házassága utántól kézimunkákat csinált, nem volt már munkahelye. Persze egész életében nagyon muzikális volt, úgyhogy a családi zsúrokon bevett szokás volt, hogy az anyu énekelt. Meg mi is sokat zongoráztunk és énekeltünk otthon.